

עת"א 53612/08-15 - ממדוח מיקדאד נגד ועדת השחרורים - בית סוהר "השרון", היועץ המשפטי לממשלה

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים
עת"א 53612-08-15 מיקדאד נ' ועדת
השחרורים ואח'
לפני: כב' הנשיא אברהם טל - אב"ד
כב' השופטת זהבה בוסתן
כב' השופט ד"ר שמואל בורנשטיין

העותר	ממדוח מיקדאד
נגד	
המשיבים	1. ועדת השחרורים - בית סוהר "השרון"
	2. היועץ המשפטי לממשלה

נוכחים:

העותר ובא כוחו עו"ד תומר נוה

ב"כ המשיב 2 עו"ד דיה בן אסא

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

העותר מרצה 6 שנות מאסר בגין החזקת נשק ושימוש בו שגרם לפציעת שני אנשים, לאחר שירה בנשק לעבר שלושה.

העותר מלין על החלטת המשיבה 1 (להלן: "הוועדה") מיום 5.8.15 שדחתה את בקשתו לשחרור על תנאי בתנאי התוכנית השיקומית של רש"א שהוצגה בפני הוועדה ובפנינו.

הוועדה התייחסה בהחלטתה נושא העתירה לעובדה הלא מוכחשת שהעותר לא הופנה לאגף השיקום במהלך מאסרו מאחר ולא הביע אמפתיה לקורבנות מעשיו והשתתפותו בקבוצת שליטה בכעסים בשנת 2013 היא השתתפות בקבוצה טיפולית ראשונית בלבד.

ב"כ העותר טוען בכתב העתירה ובטיעונו בפנינו כי הוועדה לא נתנה משקל מתאים לנתוני העותר, להתנהגותו החיובית

בכלא, למצבו המשפחתי שהתדרדר בעקבות מאסרו.

ב"כ העותר הציג בפנינו שורה ארוכה של תעודות לפיהן סיים העותר השתתפות בקבוצות חינוכיות מטעם מכון אדלר ואחרים וטוען כי שגתה הוועדה כאשר לא התייחסה להשתתפותו של העותר בפעולות אלה, לתפקודו החיובי במרכז החינוך, בקנטינה ובמטבח הסגל ולהשתתפותו בקבוצת שליטה בכעסים, כאשר מעבר לכך לא הוצע לו להשתתף בהליך טיפולי נוסף.

ב"כ המשיב מתנגדת לשחרורו המוקדם של העותר וטוענת כי יש לקחת באופן מוגבל בלבד את נתוני האישיים של העותר לאור חומרת התנהגותו האלימה, וקיימת לגביו מידעים חסויים שעניינם כוונות פגיעה באחר, התנהגות שלילית והחזקת אמל"ח.

ב"כ המשיב אינה מתעלמת מתחילת ההליך הטיפולי על ידי העותר אך טוענת כי הצוות הטיפולי התרשם שהעותר לא הבין את הנסיבות שגרמו לו לבצע את מעשיו וגם לאחר תקופת מאסר לא מבוטלת ולאחר שילובו בקבוצה טיפולית, הוא לא מביע אמפתיה לקורבנות מעשיו ואין הבנה מצידו לפגיעתו בהם.

ב"כ המשיב טוענת כי מאחר והעותר לא עבר הליך טיפולי ייעודי לעברייני אלימות כמותו, לא ניתן לשחררו על תנאי, גם אם הוא מתאים לתוכנית רש"א וגם אם רש"א תסכים להאריך את משך התקופה.

עיון בהחלטת הוועדה נושא העתירה מעלה כי היא נתנה משקל לאי שילובו של העותר להליך טיפולי באגף השיקום, שכן כאשר מדובר במי שנידון לתקופת מאסר לא קצרה בגין עבירות אלימות חמורות, ובמי שנותרה לו תקופה לא קצרה לסיום מאסרו המלא, מן הראוי שיסיים את מאסרו תוך שהוא מקבל את מרבית ההליך הטיפולי שלו הוא זקוק.

לא כך הוא מצבו של העותר שבפנינו, שכן הוא אמנם סיים השתתפות בקבוצת שליטה בכעסים אך עמדת גורמי הטיפול, המקובלת עלינו, היא שמדובר בקבוצה ראשונית ואין די בהשתתפותו של העותר בה על מנת לאיין את מסוכנותו כפי שעולה מהתנהגותו נושא מאסרו, גם בתוכנית השיקומית של רש"א.

החלטת הוועדה לפיה על העותר היה להשתלב באגף השיקום בשב"ס, דבר שנמנע ממנו בהעדר אמפתיה לקורבנות מעשיו, גם אם התקיים הליך סולחה בין משפחתו לבין משפחותיהם, איננה סוטה ממתחם הסבירות ואיננה מצדיקה התערבות ערכאה שיפוטית, גם בהתחשב בנתוני החיוביים של העותר כפי שהוצגו בפני הוועדה ובפנינו על ידי בא כוחו וגם אם איננו מתייחסים למידעים החסויים שהוצגו בפני הוועדה ובפנינו.

אנו דוחים את העתירה.

ניתן והודע היום כ"א חשוון תשע"ו, 03/11/2015 במעמד ב"כ הצדדים והעותר.

שמואל בורנשטין, שופט

זהבה בוסתן, שופטת

אברהם טל, נשיא